

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

XII. De translationibus & renunciationibus Episcoporum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62355)

„ habentes , quibus quoad ea , quæ eisdem præsentibus adversantur , illis
 „ aliàs in suo robore permanuris , specialiter , & expressè derogamus ,
 „ cæterisque contrariis quibuscunque.
 „ §. 9. Cæterùm quia difficile foret præsentibus literas ad singula quæque
 „ loca deferri , ut ea tamen omnibus innotescant , mandamus illas ad valvas
 „ Lateranensis , & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum , atque
 „ Cancellariæ Apostolicæ , & in Acie Campi Floræ publicari , & inibi
 „ affigi , & per aliquod temporis spatium dimitti , eisque detractis earum
 „ exempla eo in loco relinqui , &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ,
 „ anno Incarnationis Dominicæ 1622. Nonis Februarii , Pontificatus
 „ nostri anno 2.

CAPUT XII.

De Translationibus & Renunciationibus
Episcoporum.

I. **M**ATRIMONIUM quoddam intervenit inter Episcopum propriamque Ecclesiam : initiatum quidem per electionem , aut præsentationem : ratum per Summi Pontificis confirmationem : consummatum per consecrationem. Idemque connubium quatuor dissolvitur modis , translatione , renunciatione , depositione , & morte.

II. Translationes Episcoporum ex una in alteram Ecclesiam fieri prohibentur Canonibus Apostolorum 15. & 16. & Nicæna Synodo can. 16. & Sardicensi can. 1. & Carthaginensi can. *Non licet*, de consecr. dist. 4. Veruntamen ubi justa causa urget , sed non aliter , permitti potest Episcopi in aliam Ecclesiam translatio , idque solius Papæ , non autem Legati à latere autoritate , cap. *Nisi spiritualis* , & cap. *Quod translationem* , de offic. Legat. At verò inferiorum Clericorum translationi sufficit proprii Episcopi autoritas. Simile jus viget circa Coadjutores , quos dare Episcopis solus Papa valet ; at verò inferioribus Clericis etiam Episcopus , toto tit. de Cler. ægrot. vel debilit.

III. Renunciatio est propria Dignitatis vel Beneficii abdicatio. Et licet quisque juri suo renunciare possit , l. penult. Cod. de pactis : quia tamen , ut dixi , Matrimonium quoddam inicitur inter Episcopum & propriam Ecclesiam , non potest Episcopus Ecclesiæ suæ renunciare , nisi ob aliquam ex causis sex relatis in cap. *Nisi* , de renunciacione. Sunt autem 1. Conscientia criminis , si tale sit ut post peractam pœnitentiam impediatur Officii

Officii Episcopalis exercitium. 2. Debilitas corporis similiter impediens, sive ex morbo sit, sive ex ætate decrepita. 3. Defectus scientiæ notabilis: nam mediocrem supplere potest (ut dicit d. cap. *Nisi*) perfecta Episcopi charitas. 4. Malitia Populi adversus Episcopum, si spem excludat ut possit Episcopus apud Populum proficere. 5. Grave scandalum futurum inevitabiliter. 6. Irregularitas Episcopi perpetua, ut dementia, epilepsia.

IV. Nulla valet renunciatio, nisi ejus autoritate fiat, ad quem spectat confirmatio. Eodem namque genere unumquodque dissolvitur, quo colligatum fuit, cap. 1. de regul. jur. & l. *Nilil tam naturale*, D. cod. Aded ut nec Abbates qui Papæ immediatè subsunt, abdicare se possint, nisi de Papæ consensu, cap. ult. de renunciat. Inferiores autem Clerici renunciare possunt in manus Prælati, à quo & confirmari potuerunt. Simplex tamen Electus, necdum confirmatus, renunciare juri suo in manibus Electorum potest, ut docet Abbas in cap. *Cum venissem*, de restitut. in integr.

CAPUT XIII.

De Vicario Episcopi, de Archidiacono, & de Coadjutoribus.

I. **E**PISCOPI suos possunt constituere Vicarios, tum generales, etiam plures, & à se invicem independentes; tum particulares, qui etiam vocantur Vicarii Foranei, jurisdictione fungentes in aliqua Diceccesis parte. Hi omnes Episcoporum vices gerunt in illis rebus quæ ad jurisdictionem, non quæ ad Ordinem spectant, nisi & ipsi quoque Vicarii ordinationem habuerint Episcopalem, atque ad hoc pariter à locorum Episcopis deputentur. Ut enim ait Glossa in cap. *Quanto*, de consuetud. verb. *Reservata*, Episcopi demandæ illa suis inferioribus possunt, quæ sunt jurisdictionis, non quæ Ordinis, nisi solis illis qui jam Ordinem habent Episcopalem. Hac ratione cavet Concilium Ancyranum can. 3, ne Chorepiscopi, quos in partem suæ jurisdictionis Episcopus admiserit, audeant cuiquam Sacros Ordines conferre, etiamsi Ordinem suscepissent Episcopalem, nisi ex proprii Episcopi voluntate. Officia Vicarii generalis & Officialis in hoc distinguuntur, quatenus Vicario competit voluntaria jurisdictio, Officiali autem contentiosa, atque ided non potest Officialis jus dicere extra fines Diceccesis, inamò ne quidem extra proprium Auditorium, cap. 1. de constitutionib. in 6. At voluntaria jurisdictio potest ubique terrarum per Vicarium exerceri, ut fit in literis testimonialibus, dispensationibus, & aliis concessionibus gratiosis.